

TROEN.

Mange søker sin egen lykke. Men livets mening kan finnes hos en som er større enn meg selv.

Troen på Gud gir livet innhold

Jon Kvalbein, signert-artikkel i Aftenposten 3. november, 2008

”Gi oss en kirke som alle kan tro på.” Slik lød parolen for noen år siden. Noen ønsker seg en kirke uten grenser, der alle kan tro og gjøre som de vil – uten dårlig samvittighet. Og enkelte velmenende prester former sitt budskap etter markedets behov. Retninger innen trosbevegelsen roper også ut sitt tilbud på tidens torg: Jesus gir kraft, helse og lykke! Troen løser alle dine problemer!

I denne sammenheng er det velgjørende å lese Per Arne Dahls siste bok ”Større enn meg selv. Om å lete etter mening”. Det moderne mennesket er i ferd med å bli overmett på det som er så ufattelig trendy, skriver han. Vi har en utrolig evne til å skape oss den ideologi, den moral og den teologi som legitimerer vår praksis og vårt liv. Han advarer mot en kirke som bare bekrefter folkemeningen.

Boken er ingen troslære for troende. Alle som har lest Per Arne Dahls søndagsbetraktninger i Aftenposten, kjenner hans evne til å knytte bibelsk innsikt til hverdagens erfaringer. Dahl gir tid for undring, plass for tvil. Han vil vandre sammen med den søkende. Tro bevises ikke ved skråsikkerhet. Kristen tro er ikke herlighetsteologi, men ærlighetsteologi. Den handler om et ufullkomment folk på vei til et fullendt rike. Jesu møte med kvinnen som var grepet i hor, viser at erkjent utroskap kan bli troskap. Erkjent lureri kan bli sannhet. Tilgitte synder er Guds beste byggematerialer i verden, skriver Dahl. Gud kaller oss ikke fra livet, men til livet. Gledeløsheten er egoismens følgesvenn. Mennesker som er fanget av seg selv, er sjelden glade. Hvis vi gir gledene bort, eier vi dem mye lenger. Livet er så verdifullt at vi ikke har råd til å tulle det bort.

Hvorfor skjer det så mye vondt i verden når Gud er kjærlig og allmechtig? Dahl går ikke utenom de store livsgåtene. I katastrofen er det meningsløst å lete etter ”Guds hånd”. På korset måtte selv Jesus rope: ”Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?” Hans siste bønn ble likevel: ”Far, i dine hender overgir jeg min ånd.” I fortvilelsen kan mennesket få klamre seg til trosbekjennelsen: ”Jeg tror på syndenes forlatelse, legemets oppstandelse og det evige liv.” Den tidligere Dagblad-redaktør og historiker Hans Fredrik Dahl fikk møte Gud i en livskrise. ”Jeg har tatt Guds invitasjon på ordet,” fortalte han. ”Og da tok jeg hele pakka. Det jeg liker og det jeg ikke har så sans for. Jeg har åpnet opp for noe som er mye større enn meg selv.”

Medier fråtser i kirkelig krangel. Politikere vil lukke troen inne i kisten med gammelt arvegods. Mange mennesker betrakter kristentroen med vennlig likegyldighet. Per Arne Dahl lar seg ikke distrahere. Han peker på korset, der Guds Sønn ropte: ”Det er fullbrakt!” Vi trenger en forsoner som gjør opp på våre vegne. For at vi i liv og død skal slippe å være forlatt av Gud.

På Allehelgensdag søker mange til kirkegården for å minnes sine kjære. Gravsteiner er ikke bare minnesmerker. De peker mot Han som gir håp. På gravsteinen ved Ronald Fangens grav er hans egen salmestrofe hugget inn: ”Nå dette hjertets uro dør, da skal jeg møte deg.”